

Phụ đề về Mẹ Teresa

Tinh Đầu

β Agnes Gonxha Bojaxhiu (Miss Mother-Teresa at young)

Trong tháng Tám năm nay (2001), ông Tổng Giám mục Ca tô La mã ở Calcutta, Ấn độ cho biết sẽ đệ trình với Vatican một phúc trình dày 75 ngàn trang để hoàn tất thủ tục phong Thánh cho Mẹ Teresa. Đây là một số lượng tài liệu khổng lồ về hoạt động của một cá nhân. Cứ tưởng tượng có một ông Hồng y nào đó - Nguyễn văn Thuận chẳng hạn, một ngày ngồi đọc 100 trang tài liệu, thì phải mất hơn hai năm mới hoàn tất, chưa kể tới sự cứu xét thông qua hay phải điều tra xem thử sự kiện được báo cáo đúng hay sai. Dĩ nhiên một người được phong thánh, không phải chỉ vì hành động từ thiện đơn thuần mà còn phải vì lợi ích thiết thực cho tôn giáo của Vatican.

Làm việc từ thiện là một đức tính từ bi, bác ái, thương người khổn khó hoạn nạn của một cá nhân, đoàn thể hay tổ chức. Đối với tâm lý chung của con người, ai cũng muốn làm công việc từ thiện để tự mãn với lòng tốt của mình, nếu hành động "bố thí" không đòi hỏi sự hy sinh, vật chất của cải của chính bản thân. Trong Phật giáo hạnh bố thí còn được coi là hạnh Bồ Tát. Nhưng của bố thí phải xuất phát từ một nguồn gốc lương thiện bằng mồ hôi và sức lao động của tha nhân. Lấy của bố thí từ những kẻ ăn cắp, lường gạt con người là một tội phạm đồng lõa. Của càng lớn, càng quy mô thì mức độ tội phạm càng to lớn. Nếu hành động từ thiện là một tổ chức quy mô thu góp tiền bạc từ một tổ chức tội phạm quy mô, thì cả hai "thể nhân" phải liên đới chịu trách nhiệm trước luật pháp xã hội và lương tâm nhân loại.

Chúng tôi không có ý định bàn về "triết lý từ thiện" của Mẹ Teresa mà chỉ đề cập đến một vài tính cách thu góp tiền bạc của bà từ hồi bà còn sống, như một thực chứng (de facto) mang tính tiêu biểu, điển hình và phổ biến trong các hoạt động từ thiện của Mẹ Teresa.

Thông thường, nếu Mẹ Teresa muốn cho một nhân vật nào đó mang những yếu tố "thuận lợi" thì chỉ việc chịu khó bỏ ít thì giờ chụp chung với người đó vài tấm hình với sự dàn cảnh thật khéo léo, và hình được đăng báo rầm lên, là quả nhiên người ấy về sau nhận tiền quyên góp vì lý do từ thiện rất dễ dàng. Thủ thuật ấy xem chừng như là rất lương thiện. Nhưng khả năng tích tụ "góp gió thành bão" khó mang lại kết quả từ những công thức cứng nhắc; nó đòi hỏi những hình thức nhận tiền trực tiếp đơn giản hơn, nhưng chấp nhận sự rủi ro hay phó mặc (laissez-faire) nguồn gốc bất lương thiện.

Đó là trường hợp Mẹ Teresa đã nhận tiền của Charles Keating. Ông Keating nay đã lãnh 10 năm tù ở, như một phần của bản án qua *scandal* tài chính Savings and Loan. Không ai hồ nghi gì nữa, nó là một vụ lường gạt tài chính lớn nhất trong lịch

sử nước Mỹ. Keating là ai ? -Là một tín đồ Công giáo cực đoan, bảo thủ, rất có tham vọng chính trị và tiền tài; điều đáng nực cười Keating đã từng là thành viên trong Ủy ban điều tra về tác dụng tai hại cho xã hội của các "văn hóa phẩm con heo" dưới thời Richard Nixon.

Đầu thập niên 80 dưới thời Reagan, cùng chung với một bộ phận điều hành cơ sở cho vay Savings and Loan, Keating tự thụt két trợn vẹt tất cả những số tiền bỏ vốn đầu tư của các thân chủ. Dư luận dạo ấy còn bàn tán thêm về cụm từ lạ tai "Ngũ nhân bang Keating" (The Keating Five) bởi có 5 ông Thượng nghị sĩ khi nào cũng che chở cho Keating tử sự hậu hi nhận được tiền *donation* trong các dịp vận động bỏ phiếu. Ở thời kỳ cao nhất của mức thành công như một "kẻ ăn cắp", Keating "cúng" cho Mẹ Teresa một số tiền là 1 triệu 250 ngàn đô la (in the sum of one and a quarter million dollars). Chưa đủ, Keating còn bảo đảm Mẹ sẽ được sử dụng máy bay phản lực riêng của y. Có qua có lại, Keating được ân sủng của Mẹ bằng một chiếc thánh-giá-nhân-cách-hóa (personalized crucifix), được nhân danh Mẹ để hành động trong bất cứ một "cơ hội cần thiết" nào.

Dịch vụ hợp tác bất thành văn giữa hai bên cứ êm trôi cho đến năm 1992, nội vụ đổ bể và Keating bị truy tố trước Tòa án Tối cao ở Los Angeles (bộ phận "Lincoln savings and Loan" của Keating phần lớn hoạt động ở California).

Giữa thời gian diễn tiến pháp lý nội vụ, Mẹ Teresa viết một lá thư cho Chánh án Lance Ito (người đứng xử vụ án O.J. Simpson vang tiếng một thời) có nội dung như sau:

Thưa Ngài Lance Ito,

Chúng tôi không muốn quậy vào công việc business, chính trị, hay đảo lộn đình. Công tác của chúng tôi là Truyền Giáo vụ Từ thiện, dâng hết cả tấm lòng và cho không đến những kẻ nghèo khó nhất trong những người nghèo.

Tôi chẳng biết một chút gì về công việc của ông Charles Keating, kể cả những sự việc mà ngài đang phải đương đầu.

Tôi chỉ có biết rằng ông ta là người rất tốt bụng và hào tâm với những kẻ nghèo khó của Chúa, và luôn luôn sẵn sàng giúp đỡ khi có nhu cầu. Chính vì cái lý do này mà tôi không muốn quên ông trong lúc ông ta và gia đình đang đau khổ. Chúa Giê-su từng nói rằng 'Những gì mà người đã làm cho đỡ đậy yếu kém nhất của ta... thì người đã làm cho Ta vậy.'. Ông Keating đã từng giúp đỡ cho người nghèo khó, là duyên cớ mà tôi vì ông để viết thư cho ngài.

Nhà bình luận Christopher Hitchens đã cho rằng lá thư của Mẹ Teresa đáng được lãnh giải Nobel về diễn văn về cái tài sử dụng "xảo thuật" ngôn từ. Chánh án Lance Ito không trả lời; nhưng Paul Turley - Phó Biện lý của quận Los Angeles , đồng Công tố viên với Ito; với tư cách công dân đã trả lời cho Mẹ Teresa như sau:

Mẹ Teresa mến,

Tôi là một Phó Biên lý quận Los Angeles, một trong công tố viên truy tố ông Charles H. Keating, Jr., một 'thí chủ' của bà. Tôi đã đọc lá thư bà gửi cho Chánh án Lance Ito, nhân danh ông Keating. Lá thư cho thấy bà đã không biết gì về các hoạt động tội phạm của ông Keating. Tôi viết thư này để cung cấp một giải thích ngắn gọn về các tội ác mà ông Keating đã gây nên, cho bà một sự hiểu biết về nguồn gốc các số tiền mà Keating đã 'cúng' cho bà, và đề nghị rằng vì đạo lý bà nên hoàn trả lại các số tiền đó cho các thân chủ.

Ông Keating đã bị bắt vì tội lường gạt 17 thế nhân của hơn 900 ngàn đô la. Ông Charles Keating đã ăn cắp một số tiền 252 triệu đô la, trong số 17 thế nhân đó đã đại diện cho 17 ngàn thế nhân khác. Hành vi gian lận độc đáo của Keating từ những số tiền các thân chủ đã đầu tư mua trái phiếu trong công ty của ông ta, và ông đã tạo ra những tài liệu giả mạo để cho các thân chủ tin tưởng rằng mình đã đầu tư vào nơi an toàn và ít rủi ro. Qua các bằng chứng của sự thật, các số tiền này đã cung ứng cho Keating một lối sống ăn chơi phung phí, đàng điếm.

Nạn nhân của Keating bao gồm mọi thành phần xã hội. Một số giàu có và có học vấn cao. Nhưng đa số là những thành phần chỉ có phương tiện khiêm nhường, không quen thuộc với số tiền lớn. Chẳng hạn, phải kể đến, một người thợ mộc chẳng biết nói tiếng Anh đã bị Keating gian lận đánh cắp luôn cả số tiền để dành dài hạn.

Khẩu hiệu thánh kinh của tổ chức bà nói rằng "Chừng nào mà người đời làm việc ấy cho những đồ đệ yếu kém nhất của Ta, người cũng đã làm điều ấy cho Ta.". Thì "những kẻ yếu kém nhất" ấy chính là những người mà Keating đã lường gạt không chút nao núng. Như bà đã quá rõ, "ơn tha thứ" khi nào cũng có sẵn cho tất cả mọi người, nhưng "ơn tha thứ" phải đặt trước một sự nhìn nhận tội lỗi. Ông Keating đã không những không nhìn nhận tội ác của mình mà còn đổ quấy tội ác cho kẻ khác bằng những hành vi bất chính. Kinh nghiệm của bà về những kẻ nghèo khó, thật đáng ngưỡng mộ. Nhưng kinh nghiệm của tôi thuộc về những kẻ tội phạm đi lường gạt. Không phải là chuyện bất thường, khi kẻ tội phạm thường tỏ ra tử tế với gia đình, bằng hữu hay sự tử thiện. Có thể rằng chính sự tử tế này sẽ mua lấy tình thương, sự kính trọng và tha thứ. Tuy vậy, thời gian đi mua sự "xá tội" (indulgences) là phương pháp được chấp nhận để kiếm tìm sự tha thứ đã chết theo thời đại Cải Cách rồi. Không một giáo hội, một cơ quan tử thiện, một tổ chức nào còn được cho phép đứng ra "cứu rỗi" cho ý thức tội phạm. Chúng tôi biết ơn nếu quả sự tha thứ ấy vẫn còn tồn tạo, nhưng chúng tôi phải thi hành bốn phận. Chúng tôi, bao gồm cả Chánh án và Bồi thẩm đoàn. Tôi tự nhắc nhở tôi những cảnh cáo từ thánh kinh.

Paul Turley

Qua hai lá thư trao đổi giữa một người đứng đầu một tổ chức từ thiện lớn nhất của Giáo hội Ca tô La mã và một người đại diện luật pháp bình thường của một quận trong tiểu bang California, chúng ta thấy rõ nhân cách đạo đức của từng người một.

Bà Mẹ Teresa nay đã trở thành cát bụi và đang chuẩn bị trở thành Thánh sau sự chuẩn phê cuối cùng của Giáo hoàng John Paul II; thuở còn sống bà đã nhận bao nhiêu tiền từ nguồn gốc tội ác chúng ta chưa có điều kiện để công bố; mức độ bà tiếp tay và *nuôi dưỡng* tội phạm của bà chúng ta chưa thu thập hết dữ kiện. Nhưng, đưa ra bằng chứng này là để cho những tín đồ Việt Ca tô La mã thấy, giờ này mà còn đem Mẹ Teresa ra để chứng minh cho lòng thánh thiện của những người con Giáo hội là một việc bé cái lắm. Sự lầm lẫn ấy xuất phát do sự không hiểu biết gì về các vấn đề thời sự đã và đang xảy ra trong thế giới chung quanh mình.

Tinh **Đấu** 21.9.2001

Documents: 1. **Thư của Mẹ Teresa:**

MISSIONARIES OF CHARITY

"As long as you did it to one of these My least bretheren. You did it to Me"

Honorable Lance Ito

Superior Court

210 West Temple St.

Detpt. 123, 13th Floor

Los Angeles, Ca. 90012

Dear Honorable Lance Ito,

We do not mix up in Business or Politicts or courts. Our work, as Missionaries of Charity is to give wholehearted and free service to the poorest of the poor.

I do not know anything about Mr. Charles Keating's work or his business or the matters you are dealing with.

I only know that he has alway been kind and generous to God's poor, and always ready to help whenever there was a need. It is for this reason that I do not want to forget him now while he and his family are suffering. Jesus has told us "Whatever you do to the least of my brethern ... YOU DID IT TO ME. Mr. Keating has done each to help the poor, which is why I am writing to you on his behalf.

Whenever someone asks me to speak to a judge, I always tell them the same thing. I ask them to pray, to look into thier heart, and to do what Jesus would do in that circumstance. And this is what I am asking of you, your Honor.

My gratitude to you is my prayer for you, and your work, your family and the people with whom you are working.

God bless you

M. Teresa

Documents: 2. Thư của Phó Biện Lý Paul Turley:

Dear Mother Teresa:

I am a Deputy District Attorney in Los Angeles County and one of the persons who worked on the prosecution of your benefactor, Charles H. Keating, Jr. I read your letter to Judge Ito, written on behalf of Mr. Keating, which includes your admission that you know nothing about Mr. Keating's business or the criminal charges presented to Judge Ito. I am writing to you to provide a brief explanation of the crimes of which Mr. Keating has been convicted, to give you an understanding of the source of the money that Mr. Keating gave to you, and to suggest that you perform the moral and ethical act of returning the money to its rightful owners.

Mr. Keating was convicted of defrauding 17 individuals of more than \$900,000. These 17 persons were representative of 17,000 individuals from whom Mr. Keating stole \$252,000,000. Mr. Keating's specific acts of fraud were that he was the source of a series of fraudulent representations made to persons who bought bonds from his company and he also was the repository of crucial information which he chose to withhold from bond purchasers, thereby luring his victims into believing they were making a safe, low-risk investment. In truth and in fact, their money was being used to fund Mr. Keating's exorbitant and extravagant lifestyle.

The victims of Mr. Keating's fraud come from a wide spectrum of society. Some were wealthy and well-educated. Most were people of modest means and unfamiliar with high finance. One was, indeed, a poor carpenter who did not speak English and had his life savings stolen by Mr. Keating's fraud.

The biblical slogan of your organization is 'As long as you did it to one of these My least brethren. You did it to Me'. The 'least' of the brethren are among those whom Mr. Keating fleeced without flinching. As you well know, divine forgiveness is available to all, but forgiveness must be preceded by admission of sin. Not only has Mr. Keating failed to admit his sins and his crimes, he persists in self-righteously blaming others for his own misdeeds. Your experience is, admirably, with the poor. My experience has been with the 'con' man and the perpetrator of the fraud. It is not uncommon for 'con' men to be generous with family, friends and charities. Perhaps they believe that their generosity will purchase love, respect or forgiveness. However, the time when the purchase of 'indulgences' was an acceptable method of seeking forgiveness died with the Reformation. No church, no charity, no organization should allow itself to be used as salve for the conscience of the criminal. We all are grateful that forgiveness is available but we all, also, must perform our duty. That includes the Judge and the Jury. I remind myself of the biblical admonition

Paul Turley